

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 166/2016
08.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божицара Вујичића, чланова већа, у правној ствари предлагача Н.К. из У., чији је пуномоћник М.Т., адвокат из У., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Р4 И 300/15 од 04.01.2016. године, у седници одржаној 08.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Чачку Р4 И 300/15 од 04.01.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Чачку Р4 И 300/15 од 04.01.2016. године, одбијен је као неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, захтев за убрзање поступка и захтев за накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року предлагача Н.К. и утврђено је да у извршном поступку који се води пред Основним судом у Чачку Ив 218/15 није повређено право предлагача на суђење у разумном року.

Против наведеног решења предлагач је изјавио жалбу, због свих законских разлога.

Одлучујући о жалби на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/2013), применом члана 402. у вези са чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 и 55/14) и чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на чију примену упућује члан 8в Закона о уређењу судова, Врховни касациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, предлагач Н.К. је 25.03.2015. године поднео предлог за извршење Основном суду у Чачку у предмету Ив 218/15 против извршног дужника Републике Србије, на основу веродостојне исправе –

рачуна бр. 121/12 од 06.09.2012. године у износу од 10.000,00 динара и бр. 67/13 од 04.06.2013. године у износу од 15.000,00 динара, на име извршених услуга – израде налаза о вештачењу, запленом новчаних средстава са рачуна извршног дужника. Суд је решењем Ив 218/15 усвојио предложено извршење. Закључком од 06.04.2015. године суд је наложио извршном повериоцу да уреди предлог за извршење, који је 15.04.2015. године доставио уређени предлог. Захтев за заштиту права на суђење у разумном року предлагач је поднео 21.09.2015. године.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је Виши суд у Чачку нашао да није повређено право предлагача на суђење у разумном року у наведеном предмету извршења.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 и 101/13), прописано је да странка у судском поступку, која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року.

Дужина трајања судског поступка представља оптимално потребно време да се одлучи о праву странке које је спорно, да би се неизвесност отклонила, а странка добила сазнање да ли јој спорно право припада или не, чиме се обезбеђује и правна сигурност странака. Такође, оптимално потребно време за окончање поступка је релативна категорија, које се процењује у сваком конкретном случају на основу околности које се тичу дужине трајања судског поступка, сложености чињеничних и правних питања, понашања подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, поступања суда, природе захтева односно значаја предмета спора за подносиоца захтева.

У овом случају предлагач тражи заштиту права на суђење у разумном року у извршном предмету Ив 218/15 у коме је поступак започет подношењем предлога за извршење 25.03.2015. године, а предлагач је 21.09.2015. године поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року, дакле, после непуних шест месеци, па се не може закључити да је по критеријуму укупног трајања поступка дошло до прекорачења разумног рока за окончање поступка, како је правилно закључио првостепени суд.

На основу изнетог, применом члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**